

# GAZETA KORRESPONDENTA WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

WARSZAWY DNIA 8. MARCA ROKU 1799. W PIĄTEK.

Wiednia dnia 23. Lutego.

Wiek ósmnasty zdaje się być przeznaczony do wy-  
dania na świat wielkich wypadków i ściągających po-  
dziwienie wynalazków. Nim jeszcze bieg swój zakończy,  
sztuka żeglowania po powietrzu ma także odebrać do-  
łkonność, czyli raczej dyrekcyja ballonów do skutku ma  
być przywieziona. Pewien w ukryciu zoftawać chcący  
złożył w archiwum tutejszej akademii zapieczętowany  
opis wynalazku swego, w zamiarze, aby w przypadku  
gdyby wynalazek od kogo innego i w tymże samym spo-  
sobie był udzielany, nim on sam jeszcze byłby w sta-  
nie ulkutechnienia jego, nie był pozbawiony zaszczytu,  
iż pierwszym albo przynajmniej równoczesnym jest o-  
nego tworcą. Procz rysunku złożył on krótkie opisanie  
mechanizmu, i zaręczył za korzyści jego. Mechanizm  
ten tak jest naturalny i prosty, iż ludzie nawet pospoli-  
tego pojęcia, za najpierwszym jego widokiem mogą prze-  
konać się o wykonaniu i dobrym skutku jego, odpowiedź  
żas na czynione zarzuty tak jest dostateczna, iż rozsą-  
dnie i znające rzecz osoby poznać zaraz mogą, iż dyre-  
kcyja ballonów bardzo ciężko innym sposobem, a przy-  
najmniej pożyteczniejszym i łatwiejszym ulkutechnioną  
być może. Nayprzed bowiem ciężar od wielu setna-  
row może być przez wspomniany mechanizm przewo-  
żony i dyrygowany, powtórę mechanizm ten tak szybko  
nawet przeciw wiatrowi posuwany być może, iż w cza-  
sie dzieląc razy krótszym stać u celu swego potrafi,  
niż gdyby na ziemi przez najlepszy pojazd był wiezionym.  
Nakoniec cała ta machina niepotrzebuje tylko jednego  
człowieka, aby poruszana była, choćby się nawet wiele  
setnarów na okręcie ballonowym znajdowało.

Donoszą z Zante, iż złączone floty Rosyjs-  
kiej i Turckiej, mające wojsko lądowe, popłynęły z  
Korsu do Neapolitańskich brzegów. — Lifty z Bulgaryi  
namieniają, iż w Warnie wprowadzają wielką liczbę  
wojsk Rosyjskich na okręty, dla przesłania ich przez  
morze czarne i Dardanellę, na morza Włochie.

z Paryża dnia 13. Lutego.

Można być pewnym, iż dwór Madrycki jest w mo-  
nym przedsięwzięciu dochowania dawnych swoich zwią-  
zków i swego przymierza z Francją. — Dyrektoryat wy-  
słał zch kommissarzów do St. Domingo, dla ułożenia się  
z G. Toussaint Louverture, względem sposobów upo-  
wszechnienia tam konfitytury.

Ob. Abbema minister Rzpłety w Hamburgu przybył  
tu dnia 10. t. m. — Ob. Bournonville od czasu swego  
przybycia odprawił kilka konferencyj z ministrem inte-  
rełow zewnętrznym.

Wyrok Dyrektoryatu dnia 22. Pluvios (11. Lutego)  
Dyrektoryat Wyk: uwiadomiony, iż wielu Obywatelów  
Francuzkich przyjęli ofiarowane sobie od obcych Rządów  
funkcje publiczne; zapatrzwszy się na Artykuł dwuna-  
sty Aktu Konfitytucyjnego, w słowach: „Używanie Praw  
Obywatelskich traci się przez przyjęcie funkcyj lub pen-  
syj od obcych Rządów ofiarowanych. — Stanowi co na-  
stępnie. — Art. 1.) Agenci Cywilni i wojskowi Francuz-  
kiego Rządu w krajach przez armie Rzpłety zajętych, nie  
będą odtąd uznawać za Obywatelów Francuzkich, oso-  
by urodzone we Francji które przyjęły dane sobie od  
obcych Rządów funkcyje. — II.) Minister policyi general-  
ney poda Dyrektoryatowi Wykon: rapport na zapytanie

czyli takie osoby należy umieścić na liście emigrantów.  
III.) Niniejszy wyrok zapisany będzie w dzienniku Praw:  
Ministrowie związków zewnętrznych, wojny, związków  
wewnętrznych i generalney policyi, obowiązani są zatru-  
dnić się jego ulkutechnieniem.

(podpisano) REVELLIERE — LEPEAUX Prezydent.

Dnia onegdajszego wieczorem uważano nader wiel-  
ki dozor około więzienia Opactwa, i podwojone  
straże.

W pół-urzędowych dziennikach, czytamy artykuł,  
którego wypis następujący: „Ostatnie wiadomości odebra-  
ne z Ameryki dają nadzieję powrotena wkrótce iedności  
i przyjaźni między Francją i Stanami Ziednoczonymi.  
Zaręcza to nawet mowa przez Prezydenta Adams przy  
rozpoczęciu Kongressu miana. Już to nie są te zapalone  
deklamacye, te ostre uwagi, przesadzone wyrzuty, ia-  
kami napelniał swoje poprzednie pisma, i odpowiedzi  
na adreśy ludu w celu naklonienia wszystkich umysłów  
do wojny. Umiarkowanie Dyrektoryatu nakazywało mu  
być powolnym. W tej nowej mowie godność zajęła miej-  
sce pychy; uważano iednające wyrazy obok narzekani, a  
spokojne oświadczenia przy doradzaniu obrony. Rzpłta  
Francuzka zaproszona jest do odnowienia związków przy-  
jaznych z Rzpłtą Amerykańską; Sposob ceremoniału do  
rozpoczęcia negocyacyj z łagodnością jest wprowadzo-  
ny. Prezydent oświadcza, iżby wysłał Ambassadors, gdy-  
by miał wyrażne o jego przyjęciu zapewnienie, i obowie-  
zuje się, przyślanego sobie od Dyrektoryatu przyjąć z win-  
nemi dla Reprezentanta wielkiego Narodu względami.

Gdybyśmy nie mieli listów prywatnych, nie mogliby-  
śmy pojąć tej tak wielkiej w sposobie jego mowienia od-  
miany; lecz widzimy iż pomimo zarazliwych chorób dla  
których miała zoftały pułkami, i pomimo Dziennikarzów  
pod wpływem Angielskim zgjętych, cała korespondencya  
Ministrowi interełow zewnętrznym z Panem Gerry, zoftała  
na publiczność wydana i przez Obywatelów Ziednoczo-  
nych Stanów rozważana. Chytre partyi Angielskiej tłu-  
maczenia, nie mogły zagalić promieni światła, które z  
teyże korespondencyi czerpali. Fortele przeciwko Fran-  
cji wymierzone, stały się iawnymi, i poznano niebespie-  
czeństwo na iakie była narażona wolność Amerykańska.  
Lud korzystał z elekcyj dla oddalenia od prawodawstwa  
podejrzanych mowców, i wezwania prawdziwych Repu-  
blikanów. Przed kilku miesiącami niebezpieczno było  
Amerykaninowi okazywać publicznie swoje żale wzglę-  
dem nieprzyjacielskiego obrotu, iaki dano wynikłym mię-  
dzy dwoma Narodami sporom, niegodziło się wątpić, iż  
Dyrektoryat chce wojny, ani okazywać wtrętu dla przy-  
mierza z Anglią; Dziś nayłzanowniejza utworzona op-  
pozycya, przeważa szale w Kongressie, a w przyszłym  
miesiącu Germinal umniejszy liczbę Reprezentantów przez  
intryg Angielskie lkażonych; utrzymuje ją wielka masa  
obywatelów, i nie lęka się okazywać żądze chwalebne-  
go pokoiu; dosyć było poznać zamiary okazane przez Dy-  
rektoryat Wykonawczy w jego wyrokach pod 13. i 29. Ther-  
midora roku przeszłego.

Przytoczymy ieden przykład do tej okoliczności sto-  
sowny. Doktor Logan przybywszy w czasie tych wyroków  
do Francji, dla wynalazków w rolnictwie przyjęty od  
niektórych Dyrektorów iako człowiek uczony, dowie-  
dziawszy się o tych wyrokach, wyszedł nagle dla wy-

prowadzenia z błędu swoich współziomków. Przybił  
do Nowego Jorku, szpiegowany i przesładowany od fa-  
kcyi Angielskiej. Prezydent oskarża go przed senatem,  
a lud Pensylwanii umieszcza go w liczbę swoich repre-  
zentantów. Coż wypadło czynić Prezydentowi tak bar-  
dzo w swojej omylonemu nadziei? Wszystkie sposoby  
zdolne do zapalenia umysłów, już były wyczerpanemi,  
a naturalny rozsądek wziął górę; prawdziwe pisma ne-  
gocyacyi już się rozeszły, i nieślawo już wynalazków  
baiecznych, trzeba było iść za okolicznościami, i tego się  
też właśnie chwycił. Dyrektoryat Wykon: oświadczył się  
za rzetelną ugodą; wszyscy republikanie ziednoczonych  
stanów przyjęli to oświadczenie. Gabinet W. Brytanij  
zoftał zawiędzionym; lecz nieodstępnie swiego przed-  
sięwzięcia; ileż nie będzie czynił, ażeby na nowo zwa-  
śnić dwa kraje? Wie on iż jeżeli potrafi wzbudzić pre-  
tensye mocniejsze nad umiarkowanie Dyrektoryatu, mo-  
że go pozbawić ośmiomiesięczney ciepłowości owoców.  
Otoż to jest ta tajemnica stanu. Ileż jeszcze znajduje się  
w sprzymierzoney Ameryce, ludzi ślepo dopomagających  
polityce tego dworu, który w powszechnym pożarze wła-  
snego chce szukać ocalenia. Jeżeli Prezydent nie jest z  
ich liczby, ma przynajmniej pomiędzy nimi doradców.  
Lecz coż to w reszcie zaszkodzić może, taka jest wła-  
sność reprezentującego Rządu, iż wszystkie władze usług-  
niają natchnieniom narodu. Dyrektoryat wie odtąd ia-  
kim sposobem może przyciągnąć ziednoczone stany do  
wielkiego przymierza Rzpłtych.

Donoszą z Baltymory, iż G. Samuel Smith, ieden  
z nayprzeciwniejszych wojnie, powtórnie obranym zoftał  
Reprezentantem na kongress, tymczasem gdy Harper nay-  
gorliwiej obftaiący za wojną, zapomnianym zoftał na ele-  
kcyach w Karolinie. Jest to skutkiem depesz przywie-  
zionych z Francji; nie zaś bardziey nie dowodzi dzielno-  
ści tego skutku, iak wybor doktora Logan przez miasto  
Filadelfią do prawodawstwa Pensylwanij. Pensylwania  
uczyniła inny wybor, który dowodzi do iakiego stopnia  
okazuje się duch przeciwny nieprzyjacielskim przeciwko  
Francji zamiarom; jest to P. Gallatin, którego zdania  
są nadto iawne, i który po trzeci raz obrany jest do kon-  
gressu.

Jeden z tutejszych dzienników rozniósł od źle my-  
ślących rozfiarą wiadomość, iż Anglicy między 7. i 8  
t. m. port Havre rospalonemi kulami szturmowali, 27.  
domów zapalili, a w czasie szturmu wysiadło na ląd  
10,000 wojska, z których 2000. Angielszyków, 3000  
emigrantów i 5000. Moskalów było. Ta iednak  
wiadomość podług dzisiejszego urzędowego dzien-  
nika Redaktora jest zupełnie fałszywą. Minister morliki  
otrzymał 3. urzędowe lifty z Havre dochodzące do dnia  
10. t. m. które naymniejszey wzmianki o tych rzeczach  
nie czynią. Minister policyi w iednym z tutejszych dzien-  
ników ogłosił co następnie. „Przez złe myślące osoby  
umieszczony był artykuł w gazecie historyczney i polity-  
czney, iż Anglicy na dniu 8. Havre szturmowali, a po-  
tym wyładowanie ulkutechnili. Inny dziennik też samo  
powtórzył chociaż łatwo mu było przekonać się o fał-  
szu tej wiadomości. — Rząd zatrudnia się teraz odkry-  
ciem zródła tak zdradzieckich intryg i wyszukaniem ich  
tworców.

Od Xiążęcia Wirtemberskiego przybył tu umysłny po-  
seł dla uczynienia przełożeń Dyrektoryatowi względem ża-  
danego przez Francuzów zajęcia fortecy w kraju Wirtem-  
berskim i względem innych okoliczności. — W Portsmouth  
ma być zebrane liczne korpus przeznaczone do wyłado-







tu dwóch kuryerów *Austryackich*, jeden *Rosyjski* i zch *Angielskich*.

Dnia 17. Lutego. — Jutro zaczyna się rozprawa Seymu względem marszu wojsk *Rosyjskich*. — Poseł *Angielski* *Page* przybędzie tu z *Monachium* na łamie rozpoczęcie rozprawy. i odda swoje listy kredencyjne. — W tym momencie przyjeżdża tu także Minister *Rosyjski* *Pan de Bühler* z *Stutgardu*. — Wybyłe z *Czech* wojska *Cesarzkie*, otrzymały rozkaz z głównej kwatery w *Friedberg*, i tu w *Ratybonie*, wstrzymanie się w marzu.

z *Kehl* dnia 14. Lutego.

Zadney wątpliwości nie podlega, iż *General Jourdan* wspólnie z kolegami *iwemi* *Mafseną* i *Bernadottem* wszystkie przygotowania poczynił do otworzenia kampanii, jeżeli *Cesarz* nie przyjmie podanych propozycyów od Dyrektoryatu. Cztery dywizje armii mają przejsz *Ren* pod *Bazyleą*, *Bisach*, *Straßburgiem*, i *Spirą*, przednia straż ma wkroczyć przez *Oberkirch* i *Offenburg* do czarnego lasu, cała zaś armia zebrać się pod *Ulm*, gdy tym czasem armia *Mafseny* ciągnąć będzie na prawy brzeg *Reinu* *Konstancyjskiego* i do kraju *Gryzonów*, a armia *Bernadotta* przeciw *Manheimowi* działać ma.

Od brzegów *Ren* dnia 16. Lutego.

W jednym z pism publicznych czytamy następujące szczegóły o stanie zajętego przez *Francuzów* brzegu. „Od dwóch lat okolice nasze są osadzone wojskiem, któremu wszystkich potrzeb dostarczać powinny. W Grudniu los nasz zdawał się skłaniać do łagodności, wszystkie ciężary miały ustać, jeżeli *Resza* skłoni się do ultimatum przez *Francuzów* podanego. Przyjęcie to skutkowne zostało, a deputowani z krajów naszych w *Rastad* będący, cieszyli nas zapewnieniem Ministrów *Francuskich*, iż teraz wojska znacznie zmniejszą się, a wszystkie rekwiizycje zupełnie ustąpią. W istocie samej większa część wojska ustąpiła, a rekwiizycje i żądania jeszcze w miesiącu Grudniu w najgroźniejszych uczynione wyrażach, cofnione zostały. Doniesiono o tym do *Rastad*, a nasi deputowani ubiegali się z oświadczeniem najwyższych d. w. Ministrów *Francuskich*. Lecz radość ta nie była trwałą. W kilka dni po zapowiedzianym ustaniu rekwiizycyów, znowu te odnowione zostały. Czynniono przełożenia, wspierające się na danych przyrzeczeniach, lecz zamiast odpowiedzi posyłano nam egzekucyę wojskowe mocniejsze od tych jakiegokolwiek mieli. Po wielu miesiącach domy po 10. żołnierzy mieścili, którym wszelką żywność i na dzień po trzy litry dawać trzeba było. Na postłane zażalenia nasze do *Rastad*, odebrałszy odpowiedź od deputowanych, iż ministrowie *Francuzi* takowe postępowania sami naganiali, utrzymując, iż to są skutki nieporozumienia, i przestępnej chciwości niektórych urzędników. Zaręczyli prędkie ośwobodzenie od tej przykrości, i iść rzeczą pewną, iż czynili mocne w tej mierze Generalom i Dyrektoryatowi przekładania. Lecz to wszystko było nadaremnie. Generalowie *Francuzi* zapewnili, iż czynią podług wyrażonego rozkazu ministra wojennego, który do tego od Dyrektoryatu jest upoważnionym, dodając, iż takowy rozkaz był istotnie potrzebnym, gdyż wojska na brzegu *Francuskim* nie mogły się utrzymać, bez tegoż co z prawego brzegu wybierają. Nieszczęśliwe okolice musiały się więc poddać przemocy i uczynionym propozycyom zadosyć uczynić, za co odebrały przyrzeczenie, iż już wojska wychodzą. Lecz po odejściu wojska znowu nowe nalożono rekwiizycje, i zagrożono temież samemi środkami do ich wycisnienia. Te ostatnie wypadki wycieńczyły na koniec cierpliwość naszą. Wiele domów zostało popuszcanych i wkrótce kraje te nie będą w stanie dostarczenia żadnego artykułu.

z *Durlach* dnia 16. Lutego.

Tey nocy między 2. i 3. godziną przejeżdżało przez to miasto dwóch kuryerów, jeden z *Wiednia* do *Rastad*, drugi z *Rastad* do *Wiednia*. Pierwszy mocno nalegał o dostarczenie koni, i zapewniał iż wiezie depesze zapewniające pokój.

Wypis z listu z *Kassel* dnia 20. Lutego.

Kuryer ze *Stutgardu* tego poranku przybył, przyniósł nam wiadomość, iż dnia 17. *Francuzi* przeprowadzili się przez *Ren* przy *Kehl*. *Austryacy* czynili przygotowania do przejścia przez rzekę *Lech*, wzięli officerowie mieli rozkaz udania się do ich korpusu. *Xiąże de Nassau* i werbownicy *Austryacy*, już wyjechali z *Frankfortu*.

P. S. O w pół do dziesiątej wieczorem. — W tym momencie przybywa tu kuryer z *Rastad*, który ztamtąd wyjechał dnia 18. donosi nam, iż tegoż dnia przybył tam kuryer z *Wiednia* z ważną wiadomością, iż dwór *Cesarzki* przyjął propozycje podane od *Francyi*, i że z tego powodu wojska *Francuskie* które dnia 17. przeszły przez *Ren* przy *Kehl*, natychmiast z rozkazu Dyrektoryatu wróciły się za tę rzekę. Ta okoliczność oznajmiła nam bliższe podpisanie pokoju. — (Do dnia 2. Marca wiadomość ta nie była jeszcze w *Berlinie* potwierdzoną.)

z *Straßburga* dnia 17. Lutego.

Wyrok Dyrektoryatu pod d. 4. Lutego ponawia zakaz przepisany Prawem 30. Kwietnia 1793. względem kobiet znajdujących się przy armiach. Wszystkie kobiety oprócz praczek i przedających żywność, mają opuścić armię w dziesięciu dniach. To urządzenie stosuje się do żon Generalów Officerów, iako też i urzędników administracyi.

z *Kolonii* dnia 14. Lutego.

Dowiadujemy się, iż nowe prace w *Erenbreitsteinie* idą z największym pośpiechem. W twierdzy nie ma żadnego garnizonu; lecz wzięty robotnicy są żołnierze *Francuzi*, i nikomu innemu nie wolno iść wejsz do środka. Zawożą tam wielką mnogość materiałów, iako to: kamieni ciosowych, wapna, drzewa, żelaza etc. *Francuzi* za przybyciem swoim znaleźli tam koszary, miny, i prawie wszystkie budynki zniszczone. Zastali tam natomiast 190. armat, przeszło 4. tyłce cetnarów prochu, i niezmierną liczbę kul i bombow.

Od brzegów *Lany* dnia 18. Lutego.

General dywizji *d'Hautpoul* komendant kawalerii, mający od 16. Grudnia swoją główną kwaterę w *Weilburgu*, wyjechał ztąd dnia 14. t. m. dla udania się na lewy brzeg *Ren*. Zał który po sobie zostawia, jest najpiękniejszą jego postępowania w tym kraju pochwałą. — Należy także oddać sprawiedliwość Generalowi-Adjutantowi *Ormaney* i wziętym Officerom wyższego sztabu; którzy nie dopomagali wspaniałym swojemu wodza staraniom. Miejsce Generala *d'Hautpoul* w *Weilburgu*, zastąpi General *Delaborde*.

z *Manheimu* dnia 18. Lutego.

Dowiadujemy się z *Stutgardu*, iż dnia 14. przybył tam kuryer z *Peterzbura* z depeszami do Barona *Bühler* Ambasadora *Rosyjskiego*. Ten kuryer wyjechał dnia 15. do *Ratybony*. Domyślają się, iż ta podróż ma w zamierze interesu największy wagi.

Dnia 19. — Donoszą z *Worms* pod datą 17. „Od kilku dni przechodzi tu wielka liczba wojsk z prawego brzegu *Ren* ku *Straßburgowi*. Zda się, iż te obróty dzieła się na mocy nowych rozkazów przyspieszonych przez *G. Bernadotte* z *Paryża*, i podług których część armii obserwacyjnej która miała stanąć między *Laną* i *Niddą*, przeznaczona jest na wzmocnienie armii *G. Jourdan*. Gazeta *Szwabska* która wyraziła, iż wojska *Rzeszy* miały wyjsz z *Filipsburga*, oświadcza dziś, iż to doniosła tylko względem chorych, i potrzebnych bagażów, dodaje przy tym, iż to miało ma być postawione w stanie obłożenia, i opatrzone we wszystkie potrzeby.

Tego poranku o godzinie 7. Elektor *Bawaro-Palatyński* wyjechał do *Munich*. Gwardya konna miała *Manheimu*, miała honor eskortować go aż na połowę drogi do *Schweitzingen*.

Elektor potwierdził tymczasowo na swoich funkcjach wszystkie osoby, które s. p. Elektor *Karol Teodor* mianował na rozmaite tak cywilne iako i wojskowe urzędy.

Dnia dzisiejszego w południe, przez trąby i w posród okrzyków Ludu ogłoszono obięcie rządu w krajach *Bawaro-Palatyńskich* przez nowego Elektora *Maxymiliana* *Jozefa*.

z *Rastad* dnia 18. Lutego.

Pomimo powszechnych doniesień, wojska *Francuskie* nie przeszły *Ren* pod *Straßburgiem*. Wyczytujemy nawet listu z *Kehl* dziś w południe odebranego, iż w *Radzie* wojennej dniem przed w *Straßburgu* odprawionej, postanowiono, iż przedchód wojsk odłożonym zostanie do 6ciu dni, dla oczekiwania na dalsze Dyrektoryatu rozkazy. Ta odmiana zdaje się być skutkiem depesz odebranych z *Wiednia*.

Niektóre osoby zapewniają, iż wszystkie dalsze wojsk postępowanie będzie z jednej i drugiej strony zawieszono do trzech miesięcy podług iednych, a zaś podług innych do 6ciu tygodni, które użytemi zostaną do zgodnego załatwienia wszystkich zatargów zaszłych od traktatu w *Campo-Formio*. Domyślają się, iż te szczęśliwe łkoności sprawili przełożenia przez ambasadora *Hiszpańskiego* dworowi *Cesarzkiemu*, imieniem rządu *Francuskiego* czynione.

Hrabia *de Leoben* mianowany został pierwszym ministrem elektora *Saskiego*. Hr. *de Hohenthal* ma tego miejsca w *Rastad* zastąpić. — Dnia wczorayszego wyjechało jeszcze wielu deputowanych, między innemi *Leodyjski*.

Dnia 18. — Dzisiejsze listy z *Kehl* donoszą, iż tam wszystko iść w spokojności, iż dnia wczorayszego odprawila się w *Straßburgu* Rada wojenna, na której doniesiono, iż przejszcie przez *Ren* odłożone iść na dni 6. rachując od daty 17.

Zda się rzeczą pewną, iż wstrzymanie marszu wojsk *Francuskich* iść skutkiem konferencyi, którą odprawił Hrabia *de Leoben* z Ob. *Bonnier* przy oddaniu mu depesz przyłanych z *Wiednia* z 14 na 15. w nocy, iakoż iak zapewniają, adreślowane były prosto do Dyrektoryatu w *Paryżu*. Z tego powodu Ministrowie przełożyli Generalowi *Jourdan*, ażeby wstrzymał postępowanie wojsk na sześć dni oczekując na dalsze Dyrektoryatu rozkazy. — Listy z pewnych rąk z *Paryża* przelane, zapewniają, iż pokój iść więcej iak kiedy do ulkuteczenia bliżkim.

Dnia 21. — Pewną iść rzeczą, iż na mocy rozkazu Dyrektoryatu przejszcie przez *Ren* odłożonym zostało, lecz nie zgadzają się względem czasu, iedni utrzymują, iż na dni 10. drudzy na dni 6. Wojska także *Cesarzkie* nie przeszły rzeki *Lech*, i zapewniają, iż wojska *Austryackie* będące w marszu dla złączenia się z armią, odebrały rozkaz zatrzymania się. To wszystko zdaje się okazywać łkoność do zupełnej ugody. Mają za rzeczą pewną, iż podane były propozycje zmierzające do dalszego odprawowania negocyacyów względem pokoju z *Rzeszą* iakiejkolwiek naltapićby mogły wypadki.

z *Floreny* dnia 4. Lutego.

Tak długie bawienie się Ob. *Salicetti* w tutejszym mieście daie powód do różnych wniosków, i chociaż dziennik urzędowy *Paryski* powtórnie zapewnia, że ten reprezentant nie ma żadnego od rządu zlecenia, niektórzy atoli mniemają, że jego podróż do *Włoch* ma iakieś powody tajemne.

z *Medyolanu* dnia 11. Lutego.

Dnia dzisiejszego wieść się rozchodzi, iż *Papież* zakończył swe życie w *Floreny*. — Kardynał *Rezzonico* umarł w *Rzymie* d. 27. Stycznia, a dnia onegdayszego kardynał *Archinto* w *Medyolanie*. — Oczekujemy tu co moment na Ob. *Marescalchi*, który powraca z *Wiednia*, dla obięcia miejsca w naszym Dyrektoryacie. — Ob. *Catelli* minister *Rzpltey* *Cisalpńskiej* przy *Krolu* *Hiszpańskim* mianowany został Ministrem interellów zewnętrzych. — Przez *Bononią* nieprzełatają ściagać się wojska *Francuskie* i *Piemontskie* idące na wzmocnienie armii *Championeta*.

Dnia 12. Lutego. — Potwierdza się, iż *Neapol* ogłoszony został Rządem *Rzpltey* *Partenopejskiej*. Podług ostatnich doniesień wojska *Francuskie* znajdujące się w *Neapolu* tylko w liczbie 6. do 7. tysięcy ludzi, muszą zachowywać ciągłą ostrożność dla zapobieżenia skutkom niespokojności ludu.

Dowiadujemy się z *Turynu*, iż na lefey tymczasowego Rządu dnia 2. t. m. podano zapytanie co iść przyzwolicy czyli uformowanie nowej niepodległej *Rzpltey*, czyli przyłączenie się do *Rzpltey* *Francuskiej*. Prawie wszystkie głosy były za przyłączeniem do *Francyi*.

W *Bononii* umarł sławny fizyk *Galvani* w roku 55. życia swego. Wławił się mianowicie przez doświadczenia czynione wpływu kruszców na nerwy i młulki ciała ludzkiego. Słabość żony zwróciła uwagę jego ku temu obiektowi.

z *Neapolu* dnia 26. Stycznia.

Proklamacya Generala *Championnet* dnia wczorayszego wydana, ogłasza miasto *Neapol* Rządem *Rzpltey* *Partenopejskiej*, i mianuje Rząd tymczasowy złożony z następujących członków: *Militerni*, *Bassal*, *Deltico*, *Zarillo*, *Biffaglia*, *Bergano*, *Alamonti*, *Caputo*, *Girelli*, *Cisilli*, *Jorges*, *Porta*, *Rafaele*, *Doria*, *Maidokel*, *Riawio*. — We wszystkich miejscach zaszczerpiono drzewa wolności, i wszędzie zawieszają nowe kolory. Kokarda *Rzpltey* *Partenopejskiej* iść czerwona, czarna, i żółta.

Nietrzeba się dziwić, iż bywszy *Xiąże* *Militerni* mianowany iść Prezydentem nowego rządu, chociaż przez 5. lub 6. dni sprawował obowiązki Generala *Lazarona*. Wiedzieć należy, iż *Militerni* po daremnych usiłowaniach, które czynił na wstrzymanie zapalczywości tej rozruchanej zgrai, stał się przez to podeyrzanym, i widząc się na podobne iak General *Mack* wyflawiony niebezpieczeństwem, udał się potajemnie do Generala *Championnet* do *Caserty* dla ułożenia z nim sposoby ratowania miasta *Neapolu* od powszechnej rzezi, i że wkroczenie *Francuzów* do tego miasta, równie iako i poprzedzające zdarzenia były skutkiem konwencyi, której ieszcze niewiemy dokładnych szczegółów, i tylko się ich domyślać można z następującego opisu.

Dwa pierwsze dni insurrekcyi *Lazarona*, przeszły na odkazywaniu się, groźbach i przygotowywaniu do ataku i do obrony. *Xiąże* *Pignatelli* i inni naczelnicy rządu schronili się przed zamieszaniami; *Xiąże* *Militerni*, który pozylał zaufanie *Lazarona* przez mocną obronę *Kapui*, został ogłoszony ich wodzem: uśliłował on najprzód utrzymać w karbach tę rozbełwioną tłumę; lecz widział wszystkie swoje starania próżnemi; *Lazaroni* ogłolli nieprzyjaciółmi *Króla* tych wszystkich, którzy podpisali armistycium, lub którzyby ie do skutku przyprowadzić chcieli. — Opanowali najprzód zamek, rzucili się potem do więźniów, których uwolnili podobnie iak się stało w *Paryżu* w pierwszych dniach *Września* 1792. r. Rozbiegli się po mieście, mordując wszystkich stronników *Francuskich*, lub którzy za takich w ich zdaniu



uchodzili. W liczbie tych ofiar znajdował się Xiąże *Tor-*  
*re Pilomario* i brat jego, których spalili na dziedziń-  
cu ich własnego pałacu po zrabowaniu onego. Pewna li-  
czba patryotów zgromadziła się do klasztoru Celestynów,  
gdzie zawarowała się armatami nakształt wfortecy. Lazaroni  
uderzyli na nich z zapalczywością, wytrzymali kilka  
wystrzałów kartaczowych, i utraciwszy wielu ludzi, wdarli  
się do klasztoru, i wyrzucili wszystkich, których tam  
znaleźli. Po tym pościpku rozeszli się na nowo po mie-  
ście, rabując i zabijając bez różnicy kogo im za patryo-  
tę ukazano. W tychto okropnych okolicznościach Xiąże  
*Militeri* udał się do Generała *Championnet*, i umówił  
się z nim, ażeby armia *Francuzka* poszła przeciwko *Ne-*  
*apolowi*, i wkroczyła od strony *Capo di Chino* i *Pog-*  
*gio reale*, tym czasem gdy Lazaroni ogłolili zamyślnie  
od matiego *Stanowiska* i *S. Lucy* dla uderzenia na *Francu-*  
*zów* pod *Kapua*. Xiąże *Militeri* powróciwszy do  
*Neapolu*, wszedł z niektórymi wojskami do zamku *St.*  
*Elmo*, i kazał kilka razy wystrzelić z armat na przywró-  
cenie spokoyności w mieście. Lecz Lazaroni mając już  
plan kampanii ułożony, pobiegli w maffe ku *Kapui*,  
i doszli aż pod mury tej twierdzy, którą przedsięwzięli  
opanować szturmem. Dzień 19. i 20. zszedł na różnych  
ulicowaniach, w których Lazaroni okropną z twierdzy  
od kartaczów ponieśli klęskę. Nakoniec dowiedzieli się  
dnia 21. iż kolumna wojska *Francuzkiego* otoczyła *Ne-*  
*apol*, i stanela przed bramami miasta. Z największym  
przetem pospiechem udali się na powrót dla wsparcia  
swoich kolegów pozostałych w stolicy i broniących przy-  
stępu *Francuzom*. Lazaroni wymyśliли uczynić ulicę nie-  
dozbytymi twierdzami, napieniając je, ławkami, stołami,  
łóżkami, etc. które z domów wynosili. Po uczynieniu  
tych okropności, podzielili się na różne oddziały, i przez  
cały dzień 22. i część 23. tłaczali potyczki z *Francuza-*  
*mi*, lecz nakoniec nie potrafili przeszkodzić ich wkro-  
czeniu do miasta. Natychmiast nowy zamek *St.*  
*Elmo*, i zamek *Oeuf* zatknęły troykolorową chorągiew,  
i na pierwsze wezwanie poddały się *Francuzom*. Lecz  
cyradella *Karmelitów* przez Lazaronów zajęta, dłuższy  
czasyła odpor, i musiano ją przez 3. godziny dobywać;  
tym czasem Lazaroni i wieśniacy potykali się od ulicy  
do ulicy, aż do portu, gdzie nakoniec pokonanemi zo-  
stali. General *Championnet* wszedł wieczorem do mia-  
sta. Taki jest krótki opis okropnych zdarzeń, których  
*Neapol* był przez 7. dni krwawym teatrem: sławnych mie-  
śkańców rachują do 10. tysięcy zabitych: szkody przez  
Lazaronów poczynione, są niezmiernie. Węyscie *Francu-*  
*zów* do miasta jest dziś uważane jako największe szczę-  
ście, które nas spotkać mogło, ponieważ podług wszel-  
kiego podobieństwa, miało byłoby zupełnie zrabowane  
i spalane.

Zabrano do więzienia znaczną liczbę dowódców  
insurrekcyi Lazaronów. Patryoci, którzy przez staranie  
Xcia *Militeri*, wydobyli z więzień, uniknili zapalczy-  
wości Lazaronów, otrzymali wolność. Szczupła już tylko  
została liczba Lazaronów i wieśniaków zbrojnych, któ-  
ry cofnuli się w nieładzie ku *Salerno*, a których G.  
*Championnet* ścigać rozkazał.

#### O Wyspie Sardynii.

Leżąca pomiędzy 39. i 41. stopniem na morzu śród-  
ziemnym wyspa *Sardynia*, w sławnym prawie środku dwóch  
części świata, posiada najwyborniejsze położenie dla han-  
dlu. Zawiera w sobie największą długość od połnocy  
do południa mil *Włoskich* 175. Największa jej szerokość  
sto mil nie przenosi. Obwód zaś podług najdokładniej-  
szych wymiarów ma do 700. mil *Włoskich*. To wszystko  
kłada płaszczyznę od 11,500. mil, z których 75. na jeden  
stopień. Dwie znaczne rzeki krapiają tę wyspę, znane  
w starożytności pod imieniem *Tirso* i *Cedro*, za naszych  
czasów nazwane od miast przy nich leżących *Ostiano*  
i *Flumendoso*. Obie te rzeki w przeciwnym z sobą biegu  
dzielą wyspę na dwie części. Zwyczajniejszy jednak po-  
dział jej jest na dwa przylądki. Granica południowa  
di *Logodoro* i *Saffari* rozciąga się od *Pesuda* ku fionie  
południowo zachodniej przez *Oliena* i *Sedilo* do *Bonar-*  
*cado*. Za tą granicą aż do najwyższego cyplu południo-  
wego leży przylądek *Cagliari*. Oba przylądki znane tak-  
że są pod nazwiskiem *di Sotto* i *di Sopra*, które niższą po-  
łudniową i wyższą północną część wyspy oznaczają. —  
*Sardynia* jest krajem bardzo gorzyltym. Najwyższe i naj-  
wyższe góry ich, pomimo położenia kraju ku południowi schy-  
lonego, przez większą część roku śniegami są okryte.  
Obfituje także wyspa w rybne jeziora i stawy. *Fordongia-*  
*nos* i *Benetutos* były niegdyś bardzo sławne wody mine-  
ralne, dziś kąpiele w *Sardara* najsławniejsze są odwiedza-  
ne. *Sardynia* ma 12. portów morskich: *Cagliari*, *Saffari*,  
*Porto-Torre*, *Porto-Conte*, *Isola*, *Iglesias*, *Cagliari*,  
*Sardo*, *Tortoli*, *Pesada*, *Terranova*, *Longio-Sardo* i  
*Ostiano* czyli *Porto-Palma*. Z pomiędzy nich najsławniejsze  
i rozległe są *Porto-Conte*, *Porto-Palmas*,  
*Terranova*, a mianowicie *Cagliari*. Ten ostatni prócz  
niezmiernie swojej rozległości zakryty jest od szturmów

i wiatrow, gorami piaszczystymi otłoniiony, tak dalece, iż  
liczne floty mogą się tam naprawiać i bardzo wygodnie  
zimować. Klima *Sardynii* jest w powłeczności bardzo  
łagodne, a w okolicach w których mało wód stojących  
i stawów znajduje się, zupełnie zdrowe. Pory roku  
porządnie po sobie następują, a zima tak jest łag-  
odną, iż zawsze dostarcza trawy i pastwiska. Jakkol-  
wiek rolnictwo na tej wyspie jest zaniedbane, jednak mo-  
że się zawsze liczyć po między krajami urodzajnymi, i  
zboża licznymi transportami za granicę wysyła. Wina  
jest także podostatkiem, które przez morze przewiezione  
i bardzo długo utrzymywane być może, tak dalece, iż w  
starości swojej równa się winom najsławniejszym. W nie-  
których okolicach taka jest obfitość wina, iż brakuje be-  
czek i naczyń do niego. Kultura oliwy dopiero od lat  
kilku poprawioną została. Plantacye jej najsławniejsze  
są w *Saffari*, *Algher*, *Bosa*, *Sorso*, i *Sennort*. W roku  
1795. z łamego *Saffari* 16,000. beczek za granicę wywie-  
ziono. Figi i rodzenki suszone bywają nawięcej w *Al-*  
*gher* i *Bosa* i przechodzą w dobroci *Kalabrijskie* lub  
*Prowanckie*. *St. Lussorgio* i *Arizzo* sławne są kasztana-  
mi i suszonymi winami. *Saffari*, *Sorso*, i *Sermo* wy-  
dają wielką obfitość rodzenków i śliwek *Katalońskich*  
zwanych tudzież wybornych jabłek i gruszek. Przy wio-  
sce *Melis* znajduje się na dwie mile długi las pomarań-  
czowy. Czyniono także dość pomyslnie doświadczenie  
plantacyi trzcin cukrowych w *Sardynii*. Dobry skutek  
iaki wszystkie zagraniczne rośliny na tej wyspie otrzy-  
mują, dowodzi płodność niezmierną tej wyspy i możność  
jej iść jeszcze większej kultury. Jedne tylko założenie ie-  
dwabniczkow nie otrzymało spodziewanych korzyści.  
Drzewa do budowy okrętów jest tak wiele, iż wyspa ta  
mogłaby go dostarczyć wszystkim *Francuzkim* i *Włoskim*  
warsztatom, gdyby zle drogi nie przeszkadzały transpor-  
towi. Bydło rógate jest drobnego gatunku i w stosunku  
do rolnictwa w małej liczbie. W roku 1771. nie rachow-  
wano go wraz z krowami i cielętami iak 354,160. sztuk  
Hodowanie owiec jest także zaniedbane, liczba ich w  
roku 1771. wynosiła sztuk 911,752. Więcej starania przy-  
kładać do koni, które iakkolwiek także drobnego są  
gatunku, kształtne jednak i dziwnie szybkie. W r.  
1771. rachowano ich w rozmaitych stadach wynosiły  
do 66,334. — Nawięcej gruntów nieszczęściem prawu len-  
nemu podlegają. Szlachta i Duchowieństwo równie i tu  
nawięcej ich posiada. Dobra ich oprócz praw lennych  
używają rozmaitych swobód i wolne są od podatków, które  
klasa pracowita i uboższa opłacać musi. Wyższe du-  
chowieństwo kłada się z 3ch arcy-biskupów i 6. biskupów.  
Liczba mnichów jest znaczna. Każdy z nich uwolniony jest  
od wszelkiego gatunku podatków, czynszów i kontrybu-  
cyi. To sprawia, iż nie ma żadnej rodziny w którejby  
nie było chłopa, pod którego imię reszta rodziny podzi-  
wa się dla używania podobnych korzyści. Niektóre rodziny  
spieszą się w tej mierze z dziećmi swóimi, i niektóre w  
ludym nawet roku do tonsury oddają. — Licznicyła jest  
iść także szlachta. Między przywilejami swoimi liczy i  
ten, iż zaden szlachcic ani od vice-króla, ani od innych  
sądów nawet w sprawach stanu sądowym być nie może.  
Siedmiu tylko wybranych z pośród siebie szlachty sądzić  
i karać mogą szlachcica. Takowe korzyści pobudzać na-  
turalnie muszą majątniejszych mieszkańców wyspy do za-  
kupowania od Króla patentu szlachectwa, przez co stan  
ten co rok więcej pomnaża się. Wielu z pomiędzy nich  
jest bardzo ubogich. Bogatsi utrzymują klasę niższą w  
nawyższym poniżeniu, i ciemiężą ją przez nadużycie i  
zbytnią rozciągłość praw swoich lennych. Piaszczynna  
obfitość jest bardzo ciężka i tak nad miarę wkładana, iż  
włościanin bardzo mało ma dni w roku na uprawę wła-  
sney roli i wyżywienie siebie. Łatwo każdy wniesie, iż w  
tak pięknym kładzie rzeczy i łarb wiele traci i kraj z  
ludności bywa wyniszczony. *Sardynia* przy lepszym rzą-  
dzie i zniesieniu przywilejów ucilających, mogłaby tyle  
drugie iak teraz mieścić mieszkańców. W roku 1788. cał-  
kowita liczba jej ludności nie wynosiła iak 456,990. dużej.  
Drogi będąc bardzo złe, odległość miejsca od miejsca nie  
może być dokładnie oznaczona. Rachują jednak pospo-  
licie odległość w miarę godzin ile ich do zamierzonego  
miejsca potrzeba. *Sardynczyk* jest kształtny postaci, u-  
mył ma otwarty, i odwagę dochodzącą do zachwatości.  
Bywa on bardzo czułym przyjaciół, lecz w nieprzyja-

źni jest nieublaganym. *Sardynczyk* ma żywy i przenikający  
dowcip i wiele zdutności do wszelkich nauk i sztuk, które  
po wkręceniu doskonałych szkół publicznych na  
tej wyspie nadzwyczajny wzrost wzięły. Żywiość tempe-  
ramentu jego i imaginacyi obudza w nim skłonność do  
rzeczy mamiących. Z tego powodu kocha się on w Poe-  
zyi aż do zbytku. Nayspospolitszy człowiek czytać nawet  
nieumiejący częstokroć wiersze kłada na przedce. Kobie-  
ty są bardzo dowcipne i powahe, piękne, czarne  
oczy, białe zęby i ręce są ich ozdobą. w miłości wierne  
bywają, są jednak zazdrosne bez granic, lubią tańce i  
konną jazdę.

z Warszawy dnia 8. Marca.

Dnia wczorajszego Towarzystwo Amatorów, grało na  
publicznym wielkim teatrze komedią *Francuską* we trzech  
Aktach sławnego *Voltaire* pod tytułem *Nanina*, drugą w  
jednym Akcie pod tytułem *Zmyślona Niewierność*. Wey-  
ście na Parter kosztowało zł: 9. Łoże w proporcji. Gale-  
rya zł: 6. Ubieganie się w zakupowaniu biletów tym by-  
ło większe, iż osoby dające tę reprezentacyę, poświęci-  
ły swoją usługę na wsparcie cierpiącej ludzkości, a liczna  
Publiczność choynie ich uwieczyla zamiary. — Zbiór tej  
reprezentacyi, później doniesionym będzie.

Dnia 23. Lutego 1799. w Nowey Wsi, w Parafii Krz-  
sztyńkiej, w Kreyście Wieluńskim sytuowanej, do dobr-  
klucza Kłomnickiego należącej, kobieta urodziła w ied-  
nym dniu czterech synów, którzy na mamki rozdane ży-  
ją, i podług zdania Doktorów, wychowają się.

Kommissya wspólna przez Najjaśniejsze Dwory dwa  
Cesarzkie i Królewsko-Pruski do upadłych sześciu Ban-  
ków, to jest: *UUr. Piotra Teppera*, *Karola Schultza*, *Fry-*  
*deryka Kabryta*, *Prota Potockiego*, *Macieja Łyszkiewicza*,  
i *Jana Dawida Heislera* wyznaczona.

Wam J.O. J.W. W.W. Urodz: Szlachetnym.

Romanowi *Placydowi* i innym *Fabiana* sukcesorom o  
czerw: zł. 4300. zł. 12. — Tymże o *Celly* na zł. 3000.  
*Czapkiemu* z *Sokołowskim* o czerw: zł. 100. — *Dobro-*  
*wolskiemu* *Jakubowi* o czerw: zł. 25. — *Heikingu* *Barono-*  
*wi* o czerw: zł. 400. — *Krzysztołowiczowi* o czerw: zł.  
300. — *Dekiertowi* i *Marcinkowskiemu* o czerw: zł. 324. zł.  
7. — *Ogińskiemu* *Janowi* o czerw: zł. 609. zł. 13. gr. 15. —  
*Paufzy* *Josefowi* o czerw: zł. 50. — *Rokosłowskiemu* *Cy-*  
*pryanowi* o czerw: zł. 725. — *Xięciu Woronickiemu* *Jo-*  
*zefowi* o czerw: 97. zł. 13. — *Suffczyńskiemu* *Antoniemu*  
o czerw: zł. 25. — *Humińskiego* *Josefa* sukcesorom o  
czerw: zł. 300. — *Szydłowskiemu* *Antoniego* żonie i suk-  
cessorom o czerw: zł. 200. — *Cala* *Janowi* o czerw: zł.  
10. — *JO. Xięcia Adama Poniatowskiego* sukcesorom i Uro-  
dzonego *Sułkowskiego* *Wojciecha* sukcesorom, bądź i  
powyższych pozwanych, jeżeli który z nich umarł sukces-  
sorem i ich opiekunom nakazuje; ażeby pomienieni po-  
zwani, od daty obwieszczenia niniejszego Edyktalnego  
pozwu za tygodni ośm, czyli w ten czas, gdy ta Spra-  
wa do sądu przyniesiona będzie, przed sądem niniejszym  
Kommissji w mieście *Warszawie* w domu *Tepp-*  
*rowskiego* zwanym, na ulicy miodowej położonym, odby-  
wającym się, osobiście lub przez umocowanego, każdy  
wzajemności Plenipotenta, stawili się; a to na prawne  
popieranie Wierzący Ur: *Fryderyka Kabrego* bywszego  
Bankiera, do majątku jego ubiegających się, tudzież ład-  
downie uftanowionych Administracyi i Prokuratora na  
rzecz Mafly czyniących Powodów, którzy na fundamen-  
cie ordynacyi sądu niniejszej Kommissji zapozwanie  
was przez gazety i obwieszczenia publiczne determinują-  
cey, stosując się do dokumentów, kłag kantorowych,  
korrespondencyi i innych pism, pozywają o to, aby was  
do zapłacenia sumy w gorze przy każdym wzajemności  
z pozwanych położonych, a podług dowodów Maf-  
sie Ur: *Kabrego* należących, wraz z zaległemi prowizya-  
mi i wydatkami prawnymi obowiązującą, a w przypadku  
stawienia się lub nie? przez was, i należytości niezapła-  
cenia, aby rygor niezwłocznej z wszelkiego majątku i  
osoby każdego pozwanego egzekucyi podług prawideł  
Kommissji rozciągnąć, was zaś sukcesorów i ich opie-  
kunów *JO. Xcia Poniatowskiego* i Ur: *Wojciecha Sułkow-*  
*skiego* do wykupu Powodów z dobr *Cudnowskich* i za-  
płacenia sumy pod powyższym rygorem przynaglic, a  
w przypadku niezapłacenia, też dobra plus offerenti prze-  
dać zalecić, i ich dziedzictwo przyznać, a was odsądzić;  
Zaczynamy macie się stawic, na pretendowane długie odpo-  
wiedzieć, fundusz satysfakcyi okazać; albowiem, czyli  
się stawicie? lub nie? na terminie z niniejszego pozwu  
przypadającym, wyrok zaoczny i ostateczny iako sądu  
nawyższego przeciwko wam ogłoszony będzie, i egeku-  
cya niezwłoczna, iak wyżej, wklazana zostanie. Dzia-  
ło się w *Warszawie* dnia 2. Miesiąca *Marca* Roku Pań-  
skiego 1799.

(L.S.) A. M. Mędrzecki Komm: Bank: Pisarz.

#### DONIESIENIE.

Wdowa *Stanisława Rafałowicza* donosi *Prześwietney Pu-*  
*blizności*, że skład łwie wojskowych białych i złotych tak  
słowych iako i kościelnych różnego gatunku, tudzież po-  
chodni etc. etc. do kamienicy Ur: *Eyszkiewicza* w starym mie-  
ście przeciw *Ratusza* pod Nr: 63. jest przeniesiony.

Kantor tej Gazety jest w Rynku Starego Miasta, w kamienicy, JP. Eberta pod Nrem 65. na drugim piętrze. — Exemplarz groły 20.